

Kedves Olvasó!

Biztosan meglepődsz a szokatlan megjelenési forma miatt!

Azért jelenik meg most az eddigiektől eltérő formával az újság, mert a Nemzeti **Erőforrás Minisztérium** által az **ESZA Társadalmi Nonprofit Szolgáltató Kft.** közvetítésével meghirdetett pályázat lezárásának jegyében szeretnénk szólni mindenkinek.

Reméljük, hogy a kedves szülőkhöz is eljut ez a kiadvány. Kérjük, nézzék el nekünk a tegező formulát! Elsősorban diákoknak szánjuk az újságot, ezért választottuk ezt az egyszerűsítő megoldást!

Évekkel ezelőtt volt utoljára drogmegelőzési programsorozat a Zrínyiben. Végzősöktől talán hallottatok a Varga Ildikó és dr. Bánhidi Lászlóné (Magdi néni) tanárnők betanításában színre vitt **Képzelt riport...** című musical nagyszerű zrínyis adaptációjáról vagy az **Emberbarát Alapítvány** drogfüggő betegeinek megdöbbentő tornatermi vallomásairól.

Nos, akkor elhatároztuk, hogy előbb-utóbb lesz folytatása a kezdeményezésnek.

Most jött el az idő. A debreceni székhelyű **Aranyhíd Drogsegély Alapítvány (ADA)** segítségével megpályáztunk egy lehetőséget a felvilágosító munka folytatásához.

A pályázatunk - melynek teljes címe: **Egészségfejlesztés és drogprevenció** - , két részből tevődött össze. Az első részben kötelezően előírt foglalkozások zajlottak osztálykeretek között.

A másik rész keretében szülőknak, nevelőknek is tartottak az Alapítvány szakemberei tájékoztató előadásokat. A programot összekapcsoltuk egy másik rendezvénysorozattal is. Az **Egészség** keretében –melyet Tolnainé Szikszai Valéria védőnő szervezett - egy börtönviselt volt droggossal lehetett kötetlenül beszélgetni.

És persze ne felejtsük el **dr. Zacher Gábor** show-elemekkel is teletűzdelt, színvonalas, igazi profi előadását a tornateremben, ahol nem volt szükség tanári fegyelmezésre!

Ugyancsak ennek a projektnek a jegyében veheti mindenki kézhez ezt a kis kiadványt.

Diákokat kértünk meg, írjanak nekünk a programról, a szereplőkről és egyáltalán nem utolsósorban magukról.

A drog mint veszélyforrás ugyanis elsősorban azokra leselkedik, akik nem tudnak magukkal és a szabadidejükkel mit kezdeni.

Most szeretnénk a teljesség igénye nélkül egy-két tippet is adni, hogyan lehet hasznosan és főleg kellemesen eltölteni napjainkat.

A rajzsakkör keretei közt diákok készítettek különböző technikájú alkotásokat, melyeket a jövő tanév elején tekinthettek meg egy kiállítás keretében.

Ha valaki úgy gondolja, neki is lenne hozzászólása a témához, egy-két fotója vagy egyéb produktuma, annak azt üzenjük, jövőre folytatjuk. Várunk minden jó ötletet és alkotást!

Most pedig mindenkinek jó nyarat és hasznos feltöltődést kívánok a szerkesztők nevében is. Vigyázzatok magatokra a nyáron!

Martinovszkyné Kondrák Margit
programfelelős

Képzelt riport dr. Zacher Gáborral

Köztudott, hogy 2011. január 21-én iskolánkban tartott egymás után öt előadást az öt évfolyamnak a neves toxikológus.

Sajnos akkor nem tudtunk beszélgetni vele, mert rohant tovább Debrecenbe. Mint elmondta, reggel 5-kor kelt, hogy még benézhesen a lábadozó betegeihez a kórházba, és még este is visszament hozzájuk. Ilyen ember ő, megszállottja a saját munkájának.

Nos, nézzük, mit is kérdeztünk volna tőle! Megpróbáljuk az előadásából kikövetkeztetni a válaszokat is.

Engedje meg, hogy kíváncsiskodjunk egy kicsit a munkájával kapcsolatban!

Mit tapasztal, mennyire gyakori a tinédzserek körében a drogfogyasztás?

/ Sajnos egyre növekszik a fiatal drogfogyasztók száma, hiszen egyre könnyebb hozzájutni az illegális szerekhez./

Meglepődik, ha a diákok többsége nem veszi komolyan a figyelemfelkeltő előadásokat?

/Véleményem szerint nagyrésztük figyelmét lekötik az előadások. Fontos, hogy az ő nyelvükön szóljunk hozzájuk, és színesen közelítsük meg a témát./

Azt hiszem, a „pókos” képsorozatot sokáig nem fogjuk elfelejteni. Az nagyon ” ütős ” volt.

/Be kell vallanom, az nem a saját kísérletem volt. Azért illesztettem be az előadásba, mert magam is nagyon szemléletesnek tartottam./

A következő kérdésem, amire kíváncsi lettem volna, mivel az előadásból nem derült ki, csak bonyolult kémiai képletekre emlékszem:

Mik ma a divatos drogok?

/ Ismét csak bonyolult képleteket tudnék mondani, én ugyanis nem szeretnék ötleteket adni. Vannak sajnos elegenden, akik a toxikológus listájának hiányában is percekig tudnának sorolni ilyeneket./

Hát akkor azt kérdezem meg, gyakran fordul-e elő, hogy fiatalok olyan állapotba kerülnek droghasználat miatt, hogy már nem tudnak segíteni rajtuk.

/ Sajnos, egyre többször fordul elő, hogy nem hívnak hozzájuk időben orvost, mentőt, mert titkolják az állapotukat, nos, ilyenkor mi sem tudunk csodát tenni./

Akkor most azt kérdezem meg, noha sejtem a választ, vannak-e pozitív visszajelzései volt betegeitől.

/Persze, néhányuktól minden visszaesés után, merthogy jócskán vannak igazi függők közöttük, akiket a halál szele sem térít el a szerhasználattól./

Mi ad erőt Önnek mégis minden nap újra kezdeni ezt a látszólag sziszifuszi munkát?

/Erre tettem fel az életemet, erre esküdtem fel. Hiszek abban, hogy mindenki egyenlő eséllyel indul az életbe, a „hogyan” kérdésre ki-ki maga adja meg a választ. Azon kívül a

társadalomnak sem mindegy, sikerül-e még céltudatos, dolgozni is képes embereket faragni belőlük./

Nem tudom van-e létjogosultsága a következő kérdésnek, de megkérdezem:

Mennyi időbe telik egy átlagos drogfogyasztót leszoktatni a szerről?

/Embere válogatja, de egy biztos, aki már egyszer rászokott valamilyen szerre, esetleg többet is kipróbált, az már függőként fog meghalni, Csak az nem mindegy, mikor. Sokan közülük absztinensen is végig tudják élni az életüket. Nos, itt van a megelőzésnek és a rehabilitációnak szerepe./

Megkérdezhetem, miért választotta a toxikológus szakmát?

/A válasz eléggé prózai. Sebésznek indultam, de kiderült, hogy allergiás vagyok a gumikesztyűre, így újabb terület után kellett nézнем./

Sok betege szerencséjére.

Remélem, de én csoportmunkában dolgozom. Az ő kitartásuk is hasonlít az enyémhez.

És Önnek van valami függősége?

/Hogyne, a munkamániámat csak a feleségem tudja kordában tartani. A pipázással és a csokievéssel magam próbálkozom megbirkózni./

A következő kérdést már csak azért sem tehettem fel januárban, mert nemrég hallottam a rádióban.

Mi a véleménye arról, hogy Borsodban rendőrök juttatták el a drogot a dílerekhez?

Zacher doktor helyett a saját véleményemet fogalmazom meg:

Felháborító, hogy azok segítsenek a terjesztésben, akiknek a segítségével szeretnénk bízni.

A távolból is köszönjük a képzeletbeli interjút és a nagyon is valóságos előadást.

Minél kevesebb beteget és annál több sikert kívánunk a további munkája során.

/ G.N. /

Játékszenvedély

Napjainkban, annyi érdekes lehetősége van az embereknek. Vegyük például a „ Tippmix” nevű szerencsejátékot!

Lényege, hogy különböző sportágakban lehet fogadásokat kötni.

Lehet fogadni focimeccsre, kosárra, jégkorongra vagy folytathatnám a felsorolást.

Az esemény nagyságától függően lehet fogadást kötni arra is, ki lövi az első gólt, X. Y. lő-e egyáltalán, kinek a lövése dönti el a végeredményt.

A nemzeti bajnokságokon általában csak három lehetőség van: H, azaz hazai csapat győz; V, azaz a vendég győz; D, azaz döntetlen.

A fogadás úgy működik, hogy van minden mérkőzésre egy ún.Odds, azaz szorzó. Ezek összeszorozásával megkapjuk az eredő oddsot, és ezt megszorozva a szelvényre áldozott összeggel, megkapjuk a várható nyereményt.

Olyan szenvedély ez, mint régen a lóverseny lehetett. Hány családnak a kisebb-nagyobb vagyona úszott el a régi „lokin” Budapesten.

Vannak, akik nap nap után fogadnak, igazi szenvedélyükké válik. Minden pénzüket erre áldozzák.

A józanabbak beérik azzal, hogy este beülnek a tévé elé, végigizgulják a meccset, és egy keveset keresnek is rajta.

A baj akkor kezdődik, ha valaki véletlenül nagyobb összeget nyer, és ráérez a pénz ízére.

Akkor már elveszett az illető. Arról nem is beszélve, hogy sportolni személyesen is lehet, nem csak nézni. Persze úgy elég fárasztó! Legalábbis az elején...Kérdés, kinek mi a fontos.

/ stg /

Szenvedélyem a halálom

Legális, illegális – törvény határozza meg, hogy mi az, amit akár boltban is megvehet az ember. Mi az, aminek a birtoklásáért büntetés jár.

Aki azonban az illegalitás sötét örvényébe téved, az *ép testtel és ép lélekkel* aligha keveredik ki onnan.

Az egyik legsúlyosabb függőség a drog utáni epekedés. Állítólag már egy füves cigi is elindíthatja a lavinát, ami aztán maga alá temetheti a gyanútlan embert.

Utazás – a drog legcsábítóbb varázsereje. Megismételhetetlen, felejthetetlen lebegés a módosított tudat színes világában! Hány művész tudósított már róla így vagy úgy!

Azt minden első használó kategorikusan tagadja, hogy bele is lehet ragadni abba a mákonyba, ami az utazás velejárója.

Az ehhez értő szakemberek azonban azt állítják, sok függő „csak egy füves cigivel” kezdte.

Állítólag nagyságrendekkel nehezebb leszokni a drogról, mint a cigarettáról vagy az alkoholoról. Pedig aki próbált már valamelyikkel felhagyni, tudhatja, mennyire nem ereszti.

Sokan „csak azért is”, daczból sem hagynák ki ezt az élvezetet sem az életükből.

„Ugyan már, hiszen olyan jópofa, furi a világ egy slukk után! Milyen baj lehetne belőle, hisz annyian csinálják!” - hallani nap mint nap.

A toxikológiai és addiktológiai a megmondói, milyen következményei lehetnek a könnyelmű kalandkereséseknek. A drog (az alkohol is!) testet, lelket, családi és baráti kapcsolatokat tehet tönkre.

Mégis hányan ölelik magukhoz ezt a gyilkost! Járnak vele jegyben!

Szenvedélybetegek mindig voltak, vannak és sajnos lesznek is, amíg a világ világ.

Sok cinikus ember erre azt mondja: ***hulljon a férgese!***

De ki a férges? A barátod? A rokonod? Csak nem Te magad?

Nincs más örömforrás(od)? Miért nincs? Ha van, nem elégíti ki az igényei(de)t?

???

Szenvedélyünk a halálunk ?!

/ Jelige: Szivárvány /

Tudtad-e...

- *hogyan az első rágyújtás átlag életkora 13 év (fiúknál 11 év) ?*
- *az alkohol hetenkénti „ kóstolgatása ” 11-12 éves korban kezdődik ?*
- *az illegális drogokat a 9.évfolyamosok 1/5-e már kipróbálta ? (országos adat)*
- *a függőség körébe tartozik minden olyan cselekvés, aminek hiánya kellemetlen tünetekkel jár ? Pl. túlzásba vitt internetezés esetleg vásárlás- vagy munkamániá*
- *négyévi napi 1 doboz cigaretta árából el lehetne utazni Angliába egy hétre ?*
- *a kíváncsiság a legnagyobb húzóerő a drogok kipróbálásakor ?*
- *az illegális droggal való kínálás vagy annak tartása is szabadságvesztéssel sújtható ?*
- *fiatalkorú drogos érintettsége esetén a szülőket is be kell vonni a rendőri eljárásba ?*
- *ha valak ikülföldön fogyaszt marihuanát, büntethető, mert nem az adott ország állampolgára?*

Mutasd, mit tudsz! ☺

Ezt az új rovatot azért hoztuk létre, mert bár sok ember tehetségéről mindenki tud a Zrínyiben, szeretnénk ha még több emberről tudnánk a folyosón sétálva, hogy milyen tehetséges és sokoldalú. Minden lapban bemutatnánk egy vagy akár több embert is, aki valamilyen művészeti ágban kiemelkedő.

Az interjúalanyom most **Orosz Laura**. Kevesen tudják, hogy Laura nagyszerű képeket fest és nem mellékesen verseket is ír, egyszerűen tele van kreativitással. Mivel barátnők vagyunk, elég sok munkáját láttam már, és nagyon szeretem őket, ezért is szeretném, hogy Ti is ismerkedjétek meg vele.

Mikor jöttél rá, hogy téged ez a művészeti ág foglalkoztat?
Orosz Laura: Amikor elegendő lettem az emberekből. Volt pár nagyon nehéz évem, amit senkinek nem kívánok. A rajz meg olyat nyújtott, ami ha csak kis időre is, de lelki békét ad. Kis kitartást és végre valami jót.

Milyen technikákkal dolgozol a legszívesebben, leggyakrabban?
És milyen anyagokkal. (gondolok itt vászontól elkezdve mindenre ☺)

Legjobban a pasztellt szeretem. Kezdőknek is könnyű használni, mert a textúrájából adódóan könnyű kidolgozni a színátmeneteket. Nagyon természetes lesz az eredmény.

Hány alkotásod van már körülbelül?
Körülbelül harminc.

Versenyeken indultál már?
Nem volt lehetőségem eddig.

Mi a kedvenc témád?

A személyiség határozza meg, hogy valaki milyen témában szokott bármit is alkotni. Szeretek elvonatkoztatni. A festmény, amit ahányan megnézik, annyi jelentése van, a legértékesebb számomra. Van valamilyen megfoghatatlan jelentése az ellentmondás és a negatívum vizuális megjelenésének, különösen a szürrealizmusban. A legérdekesebbnek ezt a témát tartom.

Mitől kapsz a leggyakrabban ötleteket? Van valami, ami mindig segít, örök téma? Vagy ez csak spontán? *Mindig más ad kedvet és ötletet. Nem tudom megmondani igazából hogy mit miért festek vagy nem. De ez így van jól*

Hol találkozhatunk a műveiddel?

Többnyire a lakásban. Vannak már lehetőségeim, de meglátom, mit hoz a jövő ☺

Van-e valaki, akire felnézel?

Mindenkire felnéztek aki nem olvad bele a tömegbe és emberileg értékes. De legfontosabb, hogy vállalja önmagát, gondoljon róla a többi embert bármit is. Ez nagyon nehéz dolog. Salvador Dalí-ról meg mit is lehetne mondani? Érték minden mm, amit valaha megfestett. Utánozhatatlan és tökéletes.

Ezzel szeretnél tovább foglalkozni? Ha igen, akkor hol?

Egy részben mindig szeretnék ezzel foglalkozni, de több dolog is érdekel. Szeretnie kell az embernek azt, amivel egy életen át foglalkozik, de legfontosabb, hogy el kell tudnia helyezkedni és megélni belőle. Még nem ismerem teljesen a képzőművészetben a lehetőségeket ezzel kapcsolatban

Neked segít a hangulatod megváltoztatásában egy-egy mű elkészítése? Úgy értem, hogy levezeti-e a stresszt.

Igen, teljesen levezeti. A leghíresebb festők képei a legjobb példák. Ezeket remélhetőleg mindenki ismeri. Minden kép egy állapot, érzelmek és gondolatok összessége, melyek negatívak és nyomasztóak is lehetnek. A festők köztudottan elvont elmével rendelkeznek, érzelmileg labilisak, az alkotásnak pedig nagy stressz oldó hatása van. Mindenkinek kell, hogy legyen valami, amiben megtalálja önmagát és elmélyülhet.

Hol szoktál alkotni? Ilyenkor gondolom „elbújsz” valahová.

A lényeg hogy olyan körülmények legyenek, amik nem zavaróak, de egyébként változó a hely.

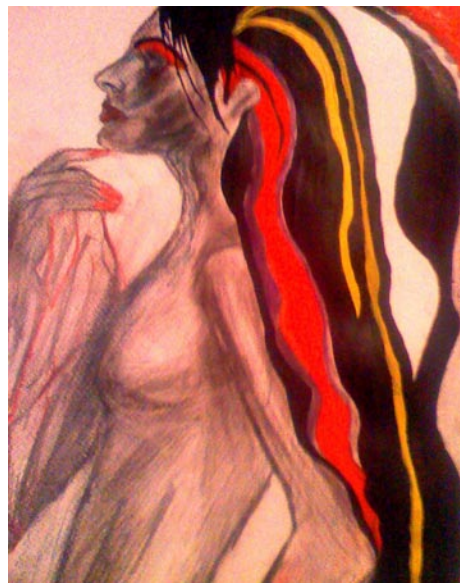
Úgy tudom, hogy verseket is írsz. Mesélnél róluk?

Nem vagyok a folyton beszélés híve. Unalmas olyat hallgatni, aki sokat beszél de semmit nem mond. Legyenek mindenkinek titkai. Egy vers ugyanúgy beszél. Ha valami, akkor ez ismerttet legjobban egy személyt, mert a verse ő maga.

Köszönöm, hogy válaszoltál a kérdéseimre.

Én köszönöm.

/ Gecse Gréta /

Kezdőéves full gázzal

Interjúalanyom **Nagy Ricsi**, a 9.b osztály német szakos tanulója, aki a *Full Contact* nevű zenekar frontembere, zongorázik és énekel. Ha így nem lenne ismerős, az első adventi gyertyagyújtásnál a Halleluját zongorázta és énekelte a lányokkal.

Milyen régóta zenélsz? Jársz zeneiskolába?

Elsős korom óta zenélek, tudod, a Kodályba jártam. A Vikár Sándor Zeneiskolában zongorázni tanulok immár kilencedik éve, az éneket pedig most kezdtem, de azért a Kodályban elég jó alapot adtak hozzá, az sokat segített.

Mik a terveid a zenéléssel? Illetve az emberben felvetődik a kérdés, hogy ha valaki ilyen tehetséges, miért nem ment a művészetibe?

Nos, én ezzel akarok foglalkozni, és azért nem a Művészetibe mentem, mert nem látom értelmét, hogy olyan műfajt tanuljak, amit én nem akarok, a koncertekkel elég tapasztalatot szerezhetek, és jobb két lábon állni az életben.

Ki a kedvenc előadód/zenekarod, illetve példaképed?

Példakép? Nos, Queen, Freddie Mercury, az AC/DC is nagyon király, Rod Stewart. Az ilyen régi nagyok, de hát ők tényleg jók voltak, jobbak, mint a mostaniak.

A Full Contact nevű zenekarban te vagy a frontember. Mesélj a zenekarról!

A dobossal meg a ritmusgitárossal (Sankával meg Andrissal) együtt jártunk suliba, évfolyamtársak voltunk. Boruzs Gabit a Ki mit tudon ismertük meg, a basszusgitárossal pedig a HangSzínTanodában talákoztam. Most nyár elején kezdtük el, voltunk már stúdióban is. A szöveget és az ének dallamát többnyire én írom, általában úgy van, hogy kitalálom az akkordmenetet, és mindenki ráteszi a díszítéseket, vagy amit tud, és így együtt rakjuk össze a zenét. A stílust nem nagyon tudjuk meghatározni, teszünk bele raggie-t, rockot, punkot, metalt, minden, amit tudunk.

Mit szóltak a banda megalakulásának ötletéhez a szüleid, barátaid? Ez az első együttesed?

Mindenki jól fogadja, csak ugyebár a tanulásnak mindig az első helyen kell lennie. Volt már más együttesem is, de a tagok végül is majdnem ugyanazok voltak, mint itt.

Mesélj a stúdiózásról!

Két hetet töltöttünk a stúdióban, öt számot vettünk fel, szerintem egész jól megcsináltuk. Persze voltak kis konfliktusok a zenekaron belül, illetve a hangmérnökkel, de megtaláltuk a közös hangot, és jó lett a végére.

A youtube-on fent van a stúdiózásotok eredménye, de aki élőben kíváncsi rátok, hol tekinthet meg a közeljövőben?

Mostanában ritkán lesz koncertünk, ugyebár elsős szinte mindenki a zenekarból, főleg próbálgatunk. Egyébként az ilyen rockos pubokban játszunk, mint a Jafi, Zenor, meg egyéb kisebb helyeken.

Milyen kritikákat kaptatok eddig?

Ez teljesen változó, a barátoktól általában pozitív kritikákat kapunk, de apáék mindig megmondják őszintén a véleményüket, és azt fogadjuk meg.

Mennyi időt foglal le a zene az életedben? Mi motivál?

Nos, úgy konkrétan a felét, sőt még többet. Mi motivál? A sztárság, az, hogy ismert legyek, az, hogy kiálljak mit tudom én, 80000 ember elé, és mindenki a dalszövegemet üvöltse, amit írtam.

Szerinted mitől lesz valaki jó előadó?

Azt most még nem tudhatom, de szerintem az a jó előadó, aki mindenkire szólni tud az öt évestől a kilencven évesig, mert ha erre képes, akkor úgyis megszeretik.

Szóval szerinted az ilyen nagy előadók, mint Freddie, meg tudtak szólítani minden korosztályt?

Persze, meg az is fontos, hogy újat mutasson, illetve polgárpukkasztó legyen, mert egyébként nem figyelnek fel rá.

Csak az manapság már kicsit nehéz,

Igen-igen, meg hát most már mindenki azt csinálja.

A zenélésen kívüül milyen más hobbijaid vannak még?

Sportolni szeretek, bár mostanában nem nagyon csinálom, de régen fociztam öt vagy hat évet. Szeretek olvasni.

Köszönöm az interjút.

Én is köszönöm.

Tompán zúgok a távolba
Tovább tart a lélegzet.
Úsznék szívvel a mámorban,
Hogyha bírnám ép ésszel.

Csontomig fűródik a hő -
Bár fázhatnék árnyékban!
A vett ital majd kitart, sőt,
Füstölög pár szál még ma.

Ó, fogva tart a szabadság -
Szabadulnék fogságba.
Víz vagyok, míg te aranytál,
Felveszem szép formádat.

/ Kun Anett /

Varró Dániel: Szívdesszert - kis 21. századi temegén -

Sms
azt írom + most 1 smsbe
hogy beléd vagyok kedvesem esve
vágyak dobálnak partra kivetnek
billentyűzárát old ki szívemnek.

Először is el kell szomorítanom a vámpírrajongókat. Ez a könyv egyetlen véres gallérú vámpírt sem rejt. És a félrevezető cím ellenére habos süteményekről sem tárgyal. A **Szívdesszert** egy fantasztikus verseskötet. Bizony. Méghozzá egy harmincas éveiben járó mackós férfi, Varró Dániel alkotta. Ezt a mackós jelzőt főleg a belső tulajdonságaira értem.

A borító fölön Jónás Tamás így ír: „Ha nő lennék, azt szeretném, ha Varró Dani szerelmes lenne belém.” Szerintem ez mindent elárul.

Szép szerelmes versek, szomorú szerelmes versek. Vallomások, mesés szerelmes versek és szerelmes sms-ek. Igen, a témája a szerelem. Az oly népszerű érzés. A versekben megtalálható a már jól ismert „szerelmes vers-ézés”, ugyanakkor van benne valami új, valami nyers.

Lényegében az egész könyv egy bizonytalan szerelmet ír le a fiú szemszögéből. Nem az érzéseikben bizonytalanok, hanem abban, hogy el tudják-e továbbra is viselni egymást. Ez a pár is beleesett abba a szerencsétlen helyzetbe, hogy elszállt a rózsaszín köd, ridegek a hétköznapiak, és eltávolodtak egymástól. Mégis a legfőbb oka a bizonytalanságnak, hogy nem illenek össze. Ahogy Varró írja, a szívük „nem kompatibilis”. Mégis összetartoznak, valahogyan. Nagyon tanulságos szerintem egy 33 éves érzékeny pasi szemével látni ezeket a helyzeteket.

Olvasás közben a mese stílusú versek miatt egyszerre érezheted magad kisgyerekeknek és az élet nagy dolgainak egy részét átélte felnőttnek. Én nagyon megkedveltem a stílusát. Lehet, hogy azért szeretem őt egy kicsivel jobban, mert mai nyelven ír, valódi érzésekről és dolgokról. Közlebbinek érzem ezek által. Csak ajánlani tudom mind a három könyvét.

Nagyon szeretem Adyt, de ne ragadjunk le az előző évszázadokban, néha keresgéljünk a 21. században is! Kincseket rejt. Bár - szerintem - Varrót sokan ismerik fiatal kora ellenére is...és még sokan

/ Gecse Gréta /

Fényképek búvkörében

*A fotózás olyan művészet, amiben a látvány mögött a tartalom teljesedik ki. A kép csak egy pillanatot mutat be, amit a fényképész lát meg. Ha pedig megszületett, akkor már csak a szemlélőnek kell megértenie, mit akart a fotós megörökíteni, átadni a világnak. Most kameráját letéve **Berencsi Bettina** ad választ pár kérdésemre azzal kapcsolatban, miért is élvezi a fotózást.*

„Ha igazán látni akarsz, ne csupán a szemeidet nyisd ki. Tárd ki a szívedet is.”

Mióta űzöd ezt a hobbit?

Egy jó pár éve fotózok. Az alkotás szenvedélye inspirált a fotózásra.

Mi fogott meg a fényképezésben?

A dicséretetek adtak önbizalmat ahhoz, hogy komolyabban foglalkozzak a témával. A fényképeken át kimutathatom a belső énem, a vágyaimat és az életemet. Ezáltal az emberek az én szememen át látják a világot.

Mennyire nehéz meglátni a pillanatok, amiket megörökítesz?

A fényképezés nem a tervezésen múlik, főleg spontaneitás kérdése. De ha például portré készül, akkor azzal, akivel készítem, azzal megbeszélem, hogy milyen stílust és környezetet képzelsz magának. Ellenőrzöm a fények viszonyát, aztán állok neki az alkotásnak. Vagy ha példának okáért tájképet csinállok, akkor is szemrevételezem természetesen a környezetem. Ennyiben tervezésszerű, igen. De a lényeg az, hogy megállítom az időt, és csak a körülöttem lévő világra figyelek.

Mit gondolsz, sok kreativitás szükséges hozzá?

Szerintem személyiségtől és tapasztalattól függ. Ha művészi képet készítünk, akkor igen. Olyankor legtöbbször előkészítést is igényel. Na meg persze, hogy kreativitást igényel, másképp nem lehet csinálni.

Milyen fényképezőgépet ajánlanál azoknak, akik fotózni szeretnének, főleg hobbiként?

Hobbiként, az én példám szerint egy általános fényképezővel is lehet jó képeket csinálni akár, de ahogy fejlődök, úgy vágyom egyre jobb és jobb minőségű gépekre.

Mennyi időt szánsz fényképezésre általában?

Ahogy időm adja, mindig megragadom az alkalmat, a fényképezőt az alkotásra. Minden héten fotózok. Legtöbbször, mikor egy alkalommal nekilátok, vagy 50 fényképből megmarad 2-3, amit jónak találok.

Szóval mindig van esély valami új megteremtésére. Van, mikor céltudatosan megyek fotózni, pl. ha észreveszek egy különös formát, helyszínt, másnap biztos visszamegyek és megörökítem. De van, mikor spontán előkapom és kattintgatom.

Próbálkoztál már pályázatokkal vagy versenyen?

Még nem. Később, ha már tapasztaltabb leszek, akkor megkísérem megmérettetni magam.

Mit szeretsz leginkább fotózni?

Szeretem a kihívásokat. Próbálok mindig újra törekedni, de valahogy mindig a tájképek mellett döntök. Igyekszem változatos lenni témák terén is, de úgy tűnik, a tájak vonzanak leginkább.

/ Nagy Noémi és Kun Anett /

Gyűjtőszenvedély(em)

Be kell vallanom, nem vagyok sem internetfüggő, sem más káros szenvedélyek rabja.(?)

Ma már ezzel a kijelentéssel talán a csodabogarak közé sorolom be magamat.

Bármennyire korszerűtlen, de én imádok olvasni.

Szeretem a könyvek illatát. Otthon rengeteg régi könyvünk van, melyek a mai embereknek is tudnának újat mondani, feltéve, ha tömegesen olvasnák őket. Nyáron is – ha nincs más feladatom - falom a könyveket. Tavaly például huszonöt kötetet olvastam el. Nemrég egy három részből álló regényt ajánlott figyelmembe az apukám. Két nap alatt olvastam el kb. kétezer-ötszáz oldalt. Olyan izgalmas volt, hogy nem tudtam letenni.

Van azért még néhány egyéb bolondériám is: a tánc és a távol-keleti kultúra.

A táncot nem mondhatnám betegségnek, de lehet, hogy nálam már az. Ha meglátok egy videofelvételt valamely táncsal, azonnal megtanulom, és másnap már csak azt táncolom.

Néhány osztálytársammal közösen járunk hip-hop órára hétfőn és szerdán. Előfordult már olyan is, hogy én készítettem a csoportunknak koreográfiát. Nagyon élveztem.

Más! Van egy honlapom, ahol Koreával és Japánnal foglalkozom. Régebben csak az „anime” és a „manga” iránt rajongtam, de ma már az irodalmuk, gasztronómiájuk és az egész kultúrájuk érdekel. Ha netezem, csakis ezzel foglalkozom. Megtanultam már több mint ezer koreai popzenei felvételt.

Szeretem a lágy, kicsit rapp kicsit pop stílusukat. Szintén az internet segítségével tanulom a két nyelvet is. Szeretnék a jövőben elmélyedni a két nép kultúrájában, megtanulni az egyáltalán nem könnyű nyelvüket. Természetesen szeretnék el is utazni Ázsiába, hogy közelről lássam csodálatos világukat.

Megint más! Kiskorom óta gyűjtöm a kisméretű tárgyakat. Van már kicsi, közepes és nagyméretű Buddha-szobrom, sárkányom, pillangóm és rengeteg kagylóm. Volt egy bélyeggyűjteményem is a mamáméknál, de sajnos befűtöttek vele. Napokig sírtam miatta, azóta csakis éghetetlen dolgokat gyűjtök.

Ezek az én szenvedélyeim. Szerintetek ezek károsak? Én nagyon szeretek bibelődni velük, és ezektől vagyok boldog.

/ Mányák Renáta /

Mindennapi dolgaink

Szülő és gyermek párbeszéde. Rövidebb verzió:

- Szia, anya!
- Szervusz! Mi volt ma a suliban?
- Á, semmi különös, dög unalom.

Hosszabb változat:

- Kell valamit tanulnod?
- Igen. / Itt a jó gyerek legalább megmondja./
- Akkor miért gépezel? Tanuld meg a leckét, utána netezz!
- Oké, csak megnézem az e-mailemet.
- Rendben. / Félóra múlva visszajön a rendes szülő ellenőrizni./
- Megtanultál már?
- Még nem. / Igazán rendes gyerek, bevallja./
- Akkor nyomás.
- Jó, csak légszi' még öt percet, csak megbeszélék Sárival valamit.
- / A szülő dűnnyögve elvonul, majd egy óra múlva magából kikelve ordítva rohan be:
- Ha már nem tanulsz, csak a gépet nyomkodod, gyere segíts!
- / A rendes gyerek elkezd tanulni, persze a gépet nem kapcsolja ki./

Másnap persze majd elalszik az órán, rossz jegyet kap, és ő lesz a rossz gyerek.

Pedig csak a „power” gombot kellett volna kinyomni v a l a k i n e k.

Drogok az ókortól napjainkig /Gondolatok egy látogató ürügyén/

Márciusban volt a Zrínyiben egy szokatlan vendég. A vele való találkozás után jutottak eszembe a következő gondolatok:

Van egy emberi alakra emlékeztető, fehér színű gyökér, melyet már Theophrastus(i.er.287) idejében is bódító szerként használtak. A gyökér állítólag akasztófa alatt nő a felakasztott ember spermájából. Az élőlénynek tartott varázsszer csak úgy tudta magát kivonni kiásójának hatalma alól, ha énekével megölte, ezért kutyákkal kapartatták ki. Szegényeket feláldozták a gyökér megszerzése érdekében. Az is előfordult, hogy trombitaszóval próbálták túlharsogni a sírást.

Shakespeare is említést tesz róla a Rómeó és Júlia című drámájában..

Házi manónak, szerencsemanónak is nevezik. Megfürdetik, felöltöztetik, palackozzák, úgy adják tovább. Ha ezt nem teszik, a pokolra jutnak.

Jean d'Arc ellen is az volt az egyik vád, hogy hordott magával ilyen gyökérbábút

Gondolom, kitaláltatok: a mandragóráról volt szó.

Hildegard von Bingen azt mondta, hogy a mandragórában jobban érezhető az ördög befolyása, mint bármi másban.

A mandragóra alapanyaga volt mindenféle boszorkánykenőcsnek, bájitalnak.

Aki a hatása alá került, nem volt tovább ura cselekedeteinek. Aki birtokolta, az különleges hatalommal rendelkezett. Nem csoda, hogy sokan, még a szegények igyekeztek hozzájutni.

A mai drogok hatása is hasonló, noha nem annyira spirituális, mint inkább élvezeti célból fogyasztják.

Most térjünk vissza a titokzatos vendégünkre!

Ő egy ún. leszokott drogos, ha van egyáltalán olyan. Ő ugyanis jelenleg fitnessedző, de a mai kor Dávidját biztosan nem róla mintáztatnám meg. Távolról izmosnak látszik, közelről azonban más is látható. A több évi drogozás hatására ugyanis kihulltak a fogai, teljesen kopasz lett, a szert pedig a legális szteroiddal helyettesíti. Egyetlen cél tartja egyben, hogy a saját fiát megvédje a régi énjére emlékeztető alakoktól. E cél érdekében az ügyességgel való együttműködést is nyíltan vállalja.

Visszatérve a régi és mai drogok közti különbségre. Nem értem, meddig tud a drog olyan erős élvezetet nyújtani, hogy azért mindent fel lehet égetni magunk mögött. Állítólag egyre többre és többre van szükség a szinten tartáshoz. A spiritualitás pedig szerintem mára teljesen eltűnt.

/ Badak Éva/

